

DATUMI SVETIH DANA, 1944.

Personalno pismo svoj braći u Crkvi Božijoj, od vašeg pastora, saradnika, i druga-sluge u Hristu, Herbert W. Armstrong, Box 111, Eugene USA. 20-ti Marta 1944.

Gospoda Večera, ili Pasha bi će održana ove godine u Četvrtak večer, Aprila 6-tog, po zalasku sunca. April 7-mi je "Priprema". Ovog datuma, zalaskom sunca Aprila 6-tog sve do zalaska sunca Aprila 7-mog, 1944, je Abib 14-ti, sveti kalendar.

Sedam Dana Beskvasnih Hljebova započinje sa večernjom službom, u Petak večer, Aprila 7-mog-"večer uspomene na Vječnoga", i traje sve do zalaska sunca u Petak 14-sti Aprila. Svi kvasni predmeti trebaju se izbaciti iz kuće prije zalaska sunca na 7-mi Aprila. Prvi Sveti Dan pada na sedmičnu Subotu, 8-mi Aprila. Drugi sveti dan, godišnja Subota na koju se ne smije ništa raditi izuzev pripremanje hrane, na koji se trebamo okupiti u crkvi cijeli dan, pada u Petak, 14-sti Aprila (počevši svakako, po zalasku sunca 13-sti Aprila).

DUHOVDAN pada na 29 maja. (Od zalaska sunca u Nedjelju. 28 Maja sve do Ponedjeljka zalaska sunca).

PRAZNIK TRUBA, prvi dan sedmog mjeseca (sveti kalendar), 18-ti Septembra (počinje na zalasku sunca).

DAN OČIŠĆENJA, 10-ti dan sedmog mjeseca svetog kalendara, Srijeda, 27-mi Septembra. (Započinje na zalasku sunca 26-og).

PRAZNIK SJENICA, od 15-stog sve do 22-og sedmog mjeseca sveti kalendar, započinje sa sastankom poslije zalaska sunca 1-vi Oktobra, traje sve do zalaska sunca 9-ti Oktobra. Godišnja Subota u Ponedjeljak, 2-gi Oktobra, i Ponedjeljak 9-ti Oktobra.

*****

ZAŠTO SU NAM POTREBNE CRKVE?

Zašto Vi braćo koji se okupljate u Eugene imate crkvu? i Vi braćo u Vankuveru-gor u Everetu-ili dolje u Los Angeles, zašto se Vi morate okupljati zajedno u lokalnim zborovima? Da li mi imamo svetu sverhu i funkciju? Da li smo mi sigurni da znamo što je to? Sada da pregledamo zapise i da vidimo.

Prvo, mi moramo staviti na um istinu da je ovaj svijet doslovno "u Babilonu". Sotona je bog ovoga svijeta (II. Korinćanima 4:4)-on se prikazuje kao anđel Svjetla-on ima svoje sveštenike koji tvrde da su sveštenici Isusa Hrista (II. Korinćanima 11)-on je bog kome služe svjetske crkve. Cijeli svijet je organizovan danas, odnoseći se na Sotonski poredak. On je organizovan trgovinski u natječajnom ekonomskom sistemu; organizovan u ljudsko-upravnu civilnu vlasti; organizovan u Crkve. I ovo mi znamo-da Prava crkva treba biti različita, i odvojena!

Stoga shvatiti tačno što pojedina naša mala lokalna grupa TREBA da bude-naša stvarna sveta NAMJERA i SVRHA ZA OPSTANAK-mi moramo započeti os damog početka. Sad da ukratko pregledamo sve.

Kad je Bog stvorio naše prve roditelje, On im je dao Njegov zakon-Njegov način života. Kako se čovjek množio na zemlji, oni su se okrenuli od Božijeg načina ljubavi-puta poniznosti, davajući, služeći-na put proždrljivosti i čežnje-njihov um produžio je zlim putem.

Stoga je Bog uništio, sa potopom, cijelo čovječanstvo spasivši samo osam duša. Ova velika osuda trebala je dati čovjeku pouku. Ali je to uzelo Sotonu samo dvije generacije da nađe

sposobna i ugledna čovjeka kroz koga je on zaveo cijelo čovječanstvo stivši ih u zajednicu organizovane utrke zasnovane na sebičnosti. Ham, Nojev sin, preživio je potop. Prvi sin Hamov bio je Etiopljanin. A "Etiopljanin je rodio Nevroda, prvi čovjek koji je bio na zemlji despota... Njegova uprava u početku bila je u Babilonu, Uruku, Akadu, i Kalenehu, u zemlji Sinara; odakle se on progurao u zemlju Asirije, podižući veliki grad Nineviju i njena predgrađa (1. Mojsijeva 10:8-12).

Početak OTGANIZOVANJ -- Čovjek Uprvlja Čovjekom

Nimrod je bio prvi čovjek koji je okupio familije zajedno u Gradove - ORGANIZOVATI narod u organizovanu formu društva gdje jedan ili nekoliko ljudi imaju vlast nad, i upravljaju životom drugih.

To je bilo suprotno Božijem načinu da ljudi budu tako organizovani da jedan ili nekoliko ljudi upravljaju nad njihovim drugovima!

To je oprečno načelu Božijeg Zakona. Ali kroz Nevroda Sotona je započeo ovaj svijet organizovanog sistema. Ovaj sistem je započeo sa osnovom podizanja gradova kao centrala organizovanih aktivnosti-centar civilne i druge uprave, centar industrije, trgovine; centar vjere i socijalne aktivnosti.

Ovakav natječajni princip-smovolje, grabeži, smo-važeći način putnog života-grešni princip-bio je organizovan. U početku, kako Zapisi pokazuju i strinske istorije zapisi navode, svaki grad bio je kraljevina. Svaki grad je imao kralja. Svijet je bio organizovan u sistem Gradske-Države.

Svaki grad je imao svoju vojsku. Sebičnost, grabeži, grešni principi sada su se organizovali za izvođenje natjecanja oružanog napada. Jedan kralj želeći više slave i bogastva, poslao bi svoju vojsku na drugi grad-državu. Ako bi pobjedio, on bi postao vladar od dva grada-države. Uskoro on bi upravljao preko tri-onda više. Uskoro neki od ovih despota upravljao bi nad narodima sastavljenih od nekoliko gradova i vanjsko stanovništvo između gradova. Ovi narodi zajedno su živjeli. Život u svakoj naciji bio je sve više i više organizovaniji. Da, Sotona je veliki organizator u ovom svijetu.-i on je učinio da svijet vjeruje u princip ljudske-odluke i ljudske-upravljane organizacije, čak i u CRKVAMA.

Sad dolazimo do vremena Abrahamova. Abraham je živio u Babilonu-u Uru Haldejskom. On je bio rođen i odrastao je u takvom društvu-isto kao ja i Vi danas. U glavi 12-og Prve Knjige Mojsijeve čitamo da je Bog pozvao Abrahama da izađe iz takvog društva i sistema, u život odvojenosti u zemlji koju će mu Bog pokazati. On je bio odveden u obećanu zemlju-PALESTINU. Bog je napravio ugovor s njime, koji je poslije Abrahamova iskušenja, bio bezuslovan.

Nekih četiri stotine godina kasnije, nailazimo, zavedeno u ranijim glavama 2. Mojsijeve, Bog je ispunio prvi dio Njegova obećanja Abrahamu. Obećanje pravo po porodu prenešeno je na Isaka, Jakova čije je ime bilo promjenjeno u Izrailj, i Jefrem - Manasija, sinovi Josifovi. Potomci Abrahama, kroz dvanajest plemena Izrailja, narasli su u veikom broju, 600.000 ljudi-prosječno oko dva do šest miliona naroda, ubrajajući žene i djecu. Oni su bili sluge u Egiptu. Onda je Bog pripremio Mojsiju specijalnim načinom da izvede ove Izraljčane iz fizičkog ropstva i bjede iz Jako-Organizovanog Egipta-nazad u obećanu zemlju.

I kada su došli, na njihovom putu, k Gori Sinaju, Bog je dao predpostavku ovim Izraelcima kroz Mojsiju" Ovdje je bio cijeli svijet organizovan pod Sotonskim natječajnim sistemom započetim od Nevroda-bezbožničke Babilonske civilizacije. U takvom svijetu ni jedan narod nije mogao opstati bez organizacije. Bog je dao predpostavku da organizuje Njegov narod, Izrailj odnoseći se na sveti plan organizovanja-sasvim drukčiji od svjetskog sistema . Narod je prihvatio Božiji predlog.

Onda je Bog učinio dostojanstven ugovor sa ovim Izrailjom. To je bio bračni ugovor. On je povezao te Izraeljčane s Bogom u muž- i -žena odnos. To ih je povezalo s Njime kao Njegov

Specijalni Narod. Pod ovim bračnim ugovorom dvanajest plemena bili su organizovani-ne po ljudskom načinu-ne po despotizmu, diktaturi, autokraciji, ili monarhiji-ili čak "demokratiji"-već Teokratiji.

BOŽIJA UPRAVA - Pod STARIM ZAVJETOM

Pod ovim ugovorom Braka, Izrailj je bio podpuno ovisan o Bogu-podpuno poslušan lično Njemu, kao muža i žene odnos. Pod Starim Zavjetom, Izrailj je bio organizovan kao DUPLA uprava-obadvoje država, i crkva. Kao država, ili civilna vlast, oni su je nazivali "Kraljevina Izrailja", ili "Dom Izrailja". Ali kao Crkva oni su zvani "Zbor Izrailja"

Njihova civilna uprava bila je Teokratija. Tu nije bilo ljudskog kralja-čovjek nije uspostavljao vlast da upravlja nad svojim zemljacima! Bog je bio njihov kralj.Ni jedna osoba nije izdavala naredjenja, proglose, direktive, uprave, zakon-niti su imali ljudski sastav zakonodavstva. Njihov zakon je dolazio od Boga-i sve je bilo zasnovano na i u slozi velike osnove Duhovnog Zakona ljubavi-Deset Božijih Zapovjesti-osnova davanja, poniznosti i ovisnost o Bogu.

Civilni zakon je bio sproveden od Sudija. Crkveni obredi, žrtve, i obredi, su izvođeni od sveštenika-Levita. To je bila, neuzgredno, tjelesno rođena crkva, a ne Duhovno-rođena crkva. Clanstvo je dolazilo po rođenju. Tu nije bilo obećanja za primanje Duha svetoga, ili spasenja ili čak vječnog života. Samo proroci i vođe imali su Duh sveti.

DUŽNOST STAROG ZAVJETA Crkve

Sad dolazimo do važne točke.

Dužnost-Svrha i Obaveza Starog Zavjeta Crkve nije bila jevanđeljska. Kada ih je Bog pozvao prvo iz Egipta da budu Njegova Crkva, On nije njima rekao "Idite po svemu svijetu i propovjedajte jevanđelje svakom stvorenju". Niti im je On dao ovu zapovjset na Gori Sinaju-ili bilo kom drugom vremenu ili mjestu, za vrijeme Starog Ugovora Crkve!

Jednostavno, oni nisu trebali imati nikakva dodira sa Bezbožnicima! Oni su smatrali Bezbožnike kao pse ili životinje-nečiste. Oni nisu čak htjeli da sjede i jedu zajedno sa Neznabožcima. Kada je Bog poslao Petra da održi prvu Novog-Zavjeta službu Neznabožcima, pod Novim Ugovorom, sjetite se da se Petar osjećao da nije njegova dužnost da nosi Jevanđelje Neznabožcima, i Bog je trebao da mu dade vuđenje kao platno puno čistih i nečistih životinja prije nego je otišao. Po povratku, Petar je bio pozvan da razjasni svojoj braći-apostolima, i razjasnio im kako je Bog pokazao njemu da Jevanđelje treba da se objavi svim narodima. (vidite Djela 10 i 11).

Kakva, onda je bila dužnost Starog Zavjeta Crkve? Ona je bila zabrinuta sa stalnim radom OBREDA-žrtvovanja, mesnatog i pitkog prinosa, ljudski obredi, pranje itd., izvršavanje Mojsijeva Zakona. Razmislite, onda, kako je bila različita Crkva tih dana od Novog Zavjeta Crkve!

Svaki građanin, sjetite se, bio je član jedne Crkve, Zbor Izrailja. Kad bi mi imali takvu vrstu zbora danas, sva familija u Koteđ Grov, pripadali bi jednoj crkvi. U Eugene, u Portlandu, u Vankuveru, u Everetu, bilo bi isto. Samo jedna Crkva, i svaki čovjek, žena, i dijete u gradu bili bi članovi. Tu nema samo jedan sveštenik u svakom gradu ili naselju-ili jedan za nekoliko. Tu ih je bilo mnogo, stotine sveštenika za svaki grad veličine kao naš. Skorom svaki dvanajesti čovjek (cijelo jedno pleme od dvanajest plemena) bili su sveštenici.

A sad što je bila dužnost ovih sveštenika? Bila je da upravljaju, samo, sa lokalnim zborom-da izvršuje sve ove besprestanka obrede, žrtve, službe, pranja itd. Sveštenici iz Starog Zavjeta Crkve nije imao nikakvu dužnost već da upravlja domaćim zborom! Vidićemo kako je Različita Božija naredba danas!

Ali, sjetite se, da je crkva bila sastavljena od tjelesnog-uma, UN-obraćenog naroda koji nisu bili "kršteni u Tijelo od Duha". I stoga je ovaj narod uskoro otišao od Božije uprave i puta. Oni su pogazili i napustili Njegovu Subotu-Njegov Znak po kome su oni trebali znati da samo On-Tvorac je Bog. Ovo je odvelo u idolopoklonstvo. Ubrzo su oni odpočeli da mrmljaju i kukaju i žale se na Božiji put, zahtjevajući da čovjek treba biti uzvišen i da bude Kralj i da ima vlast nad njima, kao bezbožnički narod oko njih. Oni su odbacili Boga kao svoga kralja!

Sve više i više oni su htjeli da žive kao drugi narod- način zadovoljstva samog sebe-uživanje-pohlepnost i grabež-organizovane utrke-hvalisanju sebe, i ljude. Tako su se oni odvojili od Božijeg puta, i upadali sve dublje i dublje u grijeh.

I tako su oni prekršili bračni-ugovor s Bogom, što ih je postavilo kao Njegovu organizovanu Crkvu i Državu. Onda je Bog razveo brak sa Izrailjem (Jeremija 3:8). On je zatvorio crkvenu upravu-zatvorio vlast-uzimajući od Izrailja sveto pravo da vladaju.

Pravo UPRAVE Dato Neznabožcima

Shvatite ovo! Slušajte!! "Ako li me ne uzaslušate, i ne usčinite sve ove zapovjesti... i koji mrze na vas biće vam gospodari" Bog ih je upozorio (3. Mojsijeva 26:14-17). I ova kazna trebala je trajati "Sedam Puta"-dvadeset-pet stotina i dvadeset godina!

Prvo, Dom Izrailja (Deset Plemena) zgriješili su i odvedeni su u ropstvo. Onda su oni živjeli dugo vremena bez kralja. Bog im je uzeo pravo i privilegiju da ne budu pod Njegovom Upravom-oboje Crkva i država. Sledeće je zgriješila Juda čak još gore, i Navuhodonosor Babilona bio je poslat dolje od Svemogućeg da porobi Judu.

I Kralj Navuhodonosor-prvi Neznabožački kralj, započevši "Vrijeme Neznabožaca"-Danilo je bio nadaren od Boga da napiše: "Ti si, care, car nad carevima, jer ti Bog nebeski dade carstvo, silu i krijepost i slavu" (Danilo 2:37). To je bila Svjetsko vladajuća carevina (stih 38). To je bila prva od ČETIRI takve svjetske vladajuće Neznabožačke Carevine koje trebaju da traju kroz 2520 godina "Vreme Neznabožačko".

Šta ovo znači? To znači sve što se tiče uprave u Njegovoj Crkvi-ili bilo koje forme Svete uprave-Bog je oduzeo sve Svetu upravu od Izrailja i okrenuo je da vlada (ljuskom, grabežljivom, Nevrodskom načinu) Neznabožcima za Vrijeme Neznabožaca! I to vrijeme nije još prošlo.

I pošto, sve vlasti na zemlji su zasnovane ne Neznabožačkom načinu-ljudka-uprava, natjecanja! Sve Uprave na Zemlji za vrijeme ovih 2520 godina su suprotne Božijem načinu uprave! To nije Božija volja. To je suprotno Njegovom planu, Njegovom zakonu. Sve uspostavljene vlasti danas, dali civilne ili vjerske, su Neznabožačke u formi-zasnovane na Nevrodovoj osnovi! One su svjetske! I one su lažne! Mi smo, svakako, kao Hrišćani, pokoreni takvoj civilnoj upravi tako da imaju pravo nad nama-da se molimo za naše predsjednike, karaljeve, ili vladare-ali mi ne trebamo biti kao oni.

Prava NOVOG-Zavjeta CRKVA

Dali ste shvatili! Izgleda da niko nije to ni vidio, ali to je bio BRAČNI ugovor učinjen na Gori Sinaju što je postavilo Izrailja kao Upravu. Kada je taj ugovor prekinut-razvod je dat Izrailju,-pravo na upravu, što se tiče Božije vrste upravljanja, oduzet je od Izrailja. Pravo uprave je dato Neznabožcima pošto Bog dozvoljava ljudima da prestupaju Njegov zakon, i da žive i organizuju se suprotno tome-što čovjek posije ono će i požeti!

U određeno vrijeme, Bog je poslao Njegovog Sina, Hrista Mesiju, kao objavitelja Novog Ugovora (Malahije 3:1). I tako je Isus došao u Galileju propovjedajući Jevandjelje o Crastvu (upravi) Božijoj (Marko 1:14)-Dobru Vijest o Carstvu, ili Upravi koja će se uspostaviti kad se

Hristos opet vrati kao Kralj nad kraljevima i Gospod nad gospodarima (svjetski poglavar sveštenečki).

U vrijeme kada je On došao, Jevreji su bili sebe organizovali u nekoliko sekta, ili dominacija. Tu su bili Fariseji, Sadukeji, Eseni, Samartianci, itd. Isus se nije pridružio ni jednima-On je jednostavno pozvao svoje sljedbenika da izađu is svih tih organizovanih grupa i ga slijede.

Isus Nikad nije osnovao Crkvu-On nikad ni jednom nije dao Njegovim sljedbenicima bilo koju formu Crkvene Uprave-On nikada nije dao bilo kom čovjeku vlast nad Njegovom Crkvom, ili upravu vlasti.

"Vi znate", Isus je rekao, govoreći o vrsti Neznabožačke uprave one koja potječe od Nevroda, "da knezovi narodni vladaju narodom i poglavari njegovi upravljaju njim. Ali među vama da ne bude tako" (Marko 10:42-43).

Istina je da je Isus dao Njegovim apostolima vlast-ali nad čime? Slušajte! "Sazvavši pak dvanajstoricu dade im silu i vlast". Nad čime? nad ljudima? Ne, nikad, ali... nad svijem đavolima, i da iscjeljuju od bolesti" (Luka 9:1). Zašto je to da ovi ljudi predstavljaju se kao "poslanici Isusa Hrista" danas nikad ne pokušavaju da izvršuju ovu božansku-datu vlast nad demonima, i nad bolestima i zarazama, već se oslonjaju na neznabožačku nauku Medecine koja je započeta u Egiptu-i oni su obavezni autoritetom nad ljudima tamo gdje oni nazivaju Hristova Crkva, kojoj Hristos nikad nije dao vlast! Zar ovo nije motanje i izkrivljenje Zapisa-izvrćući ih naopako!

Govori se da je Petar bio "veliki Gazda"-da mu je Hristos dao vlast da upravlja crkvom. Radosno bi platio \$25.00 dolara za jedan takav dokaz gdje pokazuje to ovlaštenje! Ipak, kada su učenici u Jerusalimu čuli da Samarija je prihvatila Jevandjelje od Filipova propovjedanja, Petar nije naredio dvojici ljudi da idu Samariju da polože ruke na novo obraćene da bi primili Duh sveti. Ne, rađe drugi učenici-kao cjelina- poslali su Petra i Jovana na tu dužnost. Petar nije davao naređenja-on je bio poslat. Ne od bilo koga čovjeka, već od svih apostola!

Svakako, nailazimo na lokalne crkvene ustanove u nekom ograničenom stepenu potrebe da se održi đakonstvo i red u ponašanju crkvene službe. Tu je bilo starješina đakona u svakoj lokalnoj crkvi.

Kako su Starješine i Đakoni Izabirani

Ali, čak ovdje, Nema Politike-ni jedan obični Svjetovni metod u izabiranju lokalnih starješina i đakona!

Novi Zavjet postupa-u koliko želimo da to slijedimo-ne snabdjeva za ove službenike da se izabiraju od lokalnih zborova; niti tu ima neka vlast za njihovo uspostavljanje od nekih "velikih ljudi" u generalnoj vlasti nad svim crkvama, ili većim predjelima. Ovo bi sve vodilo, kako je to slučaj sa svjetvnim dominacijama, da Vode Politiku-pokazujući poštovanje prema osobi, za duh natjecanja, čak i u različitiom smislu mita, darivanja, personalnog upliva.

Rađe, božanstveni način, kako se nalazi u Novom Zavjetu, je taj da ovi Jevandelisti, pozvani od Boga upotrebljeni od Njega da obrate dovoljno duša da podižu nove lokalne crkve, u postavljanju i unapređenju starješine i đakona u lokalnim crkvama osnovanim i organizovanim od njih.

Za primjer, Pavle i Varnava "vratili su se u Listru, Ikoniju i Antiohiju, utvrđujući duše učenika i svjetujući ih da ostanu u vjeri... I postavivši im starješine po svijem crkvama, i molivši se Bogu s postom, predadoše ih Gospodu koga vjerovali" (Djela 14:21-23). Lokalni zbor nije ih izabrao. Pavle i Varnava nisu bili izvršioци uprave crkvene uprave u Autoritetu. Oni su bili jednostavno ponizni jevandelisti, upotrebljeni od Boga, plod njihova rada odobren od Boga sproveden je kroz njih.

Pavle je dao ito ovo upustvo jevandelistima koje je on slao na dužnost. Titu, ovo je božanstveno-nadahnuto upustvo: "Zato te ostavih u Kritu da popraviš što je nedovršeno (ovo

ne kaže Organizuj na svjetovnoj upravi plana) i da postaviš po svijem gradovima sveštenike, kao što ti ja zapovjedam“ (Titu 1:5). Onda slijedi božanstvena kvalifikacija za starješinu.

Kako mi možemo znati, onda, koji je sposoban i vođen od Boga da može unapredi starješinu i đakona u lokalnim crkvama? Ne sa vlasti određenom od čovjeka-već pozivom od Boga. “Po njihovom plodu poznaćete ih”. Ako, za primjer, jevanđelista dođe iz Pacifika Sjeverozapadnog tvrdeći uzdignutom titulom po ljudskoj-osnovanoj političkoj organizaciji, i samo plod koji ostavi kao rezultat njegova rada je rasprava i raskol i svađe posijan među braćom, bez i jedne duše obraćene, mi ga znamo, sa njegovim plodom, da ta osoba nikad nije pozvana od Boga. Ali ako je čovjeka nastojanje dalo plod u mnogim preokretajima-mnogi odvedeni u duboku istinu koji to ranije nikad nisu vidjeli-cijela crkva uspostavljena, ne sa utrkivanjem preobraćanja i uzimanja članova od drugih, već sa obraćanjem naroda iz svijeta-bolesno izcjeljenih, propovjedanje jevanđelja hiljadama-onda je ovo plod koji čovjek ne može proizvesti u koliko Bog nije u njegovom radu!

U Crkvi Božijoj, mi smo stalno slijedili Novog Zavjeta primjer. To je jedno od našeg vjerovanja koje nas čini različite.

DUŽNOST NOVOG ZAVJETA Crkve

Sad dolazimo do stvarnog pitanja-zašto vi braćo treba da se okupljate u Eugenu-Koteđ Grov-u Đefersonu-u Oregon Gradu-u Portlandu, Vankuveru, Everetu, ili Los Anđelesu-da se okupljate zajedno, svake Subote u lokalnim Crkvama? Kakva je naša božanstvena obaveza i dužnost? Da li mi imamo jednu?

Želim da podjelim ova pitanja u dvije fraze:

1. Kakva je Bogom data služba i obaveza Sveštenstvu?
2. Kakva je božanstvena svrha i dužnost Zbora?

Zar to nije ljudski da tu i tamo jedan od naših članova ode i gleda način kako se druge Crkve ponašaju, i počne da razmišlja da i mi trebamo biti kao i oni? To je ponekad teško da se drži na umu da su ove druge crkve svjetovne-u Babilonu- organizovane i ponašaju se na osnovu Nevrodov princip organizovanja. Mi smo drukčiji. Mi tražimo Biblisko rezonovanje za sve ono što radimo! Zar to nije jedna stvar koja nas čini ponositim da pripadamo Božijoj Crkvi?

Stoga, prvo, dužnost, djelo, Sveštenstva.

U nazvanim crkvama iznad nas, svaka crkva ima svog mjesnog sveštenika. Njegova je dužnost da se brine za mjesni zbor. On posvećuje svoje podpuno vrijeme za službu, da rukovodi, mjesnim članovima. Kroz sedmicu on posvećuje svoje vrijeme da posjeća članove kod kuća, ili drugim raznim socijalnim aktivnostima crkve.

Vidite, da li oni shvaćaju ili ne, sve u tim crkvama je na dobivačkoj osnovi. Samo aktivno ujedinjenje, pored socijalne i vjerske aktivnosti među njima, je nastojanje da dobiju više članova, ili da ih odvedu od drugije crkava. Članovi posjećuju samo ako mogu nešto da dobiju iz toga.

Možda su oni kao jedan naš brat, kad je bio prvi put obraćen. Kada sam god bio u njegovom gradu i propovjedaio on je stalno pokušavao da prisustvuje, ali kad ja nisam bio tamo on je rijetko dolazio. Onda jedne Subote sam ga upitao o tome i on je odgovorio, “Dobro, meni izgleda da ne mogu dobiti mnogo iz toga u koliko Vi niste tamo, stoga ne dolazim”. Kad sam mu razjasnio da Hrišćanin treba biti na strani dati, a ne uzimati, i upotrebiti ovaj princip crkvi-posjećivanje, on je odmah uvidio stvar i počeo je dolaziti redovito sa pomisli naumu koliko on lično može pridonjeti drugima, rađe nego što on može dobiti od njih-i njegov dugovni napredak bio je mnogo napredniji od tog vremena.

U našim crkvama-Crkvi Božijoj-Božijim Crkvama, kakvu dužnost mi želimo od našeg sveštenika da obavlja? kakva treba biti sveti božanstveni poziv i dužnost Sveštenika? Da posjeća naše članove u njihovim kućama, da nam služe, da nas poslužuju. Da li mi, članovi

plaćamo desetak i dobrovoljni prilog kao plaću za službu namjenjenu nama? Da li mi plaćamo samo ono što dobijemo?

Sad da vidimo dužnost Isusovu. Sjetite se, pod Starim Zavjetom, sveštenici su posvećivali sve svoje vrijeme da služe mjesnim članovima. Da li je to promjenuto u Novog Zavjeta dispenziji?

Sad da vidimo, prvo za vrijeme Isusove zemaljske službe, kad su se Njegovi učenici ponašali kao Njegovi pomagači; i onda, drugo, Njegova dužnost na kraju Njegove službe, kad je On otišao u raj.

Ali prije svega, Isusov vlastiti primjer-pošto je On bio primjer za sveštenike koji će slijediti, isto kao i primjer za privatni Hrišćanski život. Odnoseći se na Djela 10:34-38 Isusova služba nije odpočeta sve do "krštenja koje je Jovan propovjedaao" On je bio glasonoša, poslat od Boga sa porukom-poruka za (NOVI) Ugovor, koji je objavio Novog Zavjeta Jevandjelje. Marko je rekao: "A pošto predadoše Jovana, dođe Isus u Galileju propovjedajući jevandjelje (Dobru Vijest) o carstvu Božijemu" (Marko 1:14). Propovjedajući jevandjelje, Isus je pozvao sljedbenike da vjeruju jevandjelje, slijede Njega, budu obraćeni. Dali je On-primjer vašeg sveštenika slijedi danas-posvetio Njegovo cijelo vrijeme njima, posjećivao ih po kućama, služio im, služio im? NE, veliko vrijeme Njegova vremena bilo je utrošeno u propovjedanju Jevandjelja drugima.

Kada je Isus izabrao, pozvao, i obučio Njegove sljedbenike, On nije bio stalno s njima, posvećujući vrijeme samo njima-On je produžio kroz Njegovu službu da ih nadzire i uči. "I kad svrši Isus zapovjesti dvanajstoricu učenika Svojih, otide odande dalje da uči i propovjeda po gradovima njihovijem. A Jovan čuvši u tamnici djela Hristova posla dvojicu učenika svojijeh. I reče mu: jesi li Ti onaj što će doći, ili drugog da čekamo?" (Matej 11:1-3). Kako je Jovan mogao znati da li je Isus poslat od Boga-da li je On imao autoritet da radi ono što je službenicima Božijim dozvoljeno da rade? Isus nije poslao nikakvu pismenu potvrdu potpisanu od čovjeka. On nije rekao Jovanovim učenicima da je On izabranik, ili postavljen, sa glasabjem zbora ili neke druge grupe. On je pokazao direktno na plod Njegova rada-plod koji može proizvesti samo od jednog u i kroz koga je Bog radio. Tako je On pokazao na Božiji izbor, a ne ljudski. To je jedini stav sa kojim mi možemo odlučiti, danas, ko je pozvan od Boga da uspostavi crkve, postavi starješine i đakone, itd. "Isus je otišao po gradovima i selima. Propovjedajući Jevandjelje o Carstvu". Isus je bio, prije svega, Jevandelista.

Šta je sa onima koje On poziva u Njegovu službu? Za vrijeme Njegove službe oni su služili kao Njegovi pomagači-jevandelisti: "Ovijeh dvanajstoricu posla Isus i zapovjedi im govoreći... A hodeći propovjedajte i kazujte da se približilo carstvo nebesko" (Matej 10:5-7). Sedamdeset drugih poslanika je poslato u naprijed u gradove i mjesta gdje je On došao kasnije. Poslije Njegova vaskrsnuća, pred sam odlazak na nebo, Isusova posljednja zapovjest Njegovim sljedbenicima bila je: "Idite po svijetu i propovjedajte Jevandjelje". Istina, Isus je rekao Petru, "Hrani ovce Moje". Sveštenici trebaju da propovjedaju, da upravljaju stadom-braču u lokalnim zborovima. To je dio božanstvene dužnosti, date istim sveštenicima koji su zaduženi "Idite po svijetu i propovjedajte Jevandjelje".

Jevandeljska dužnost propovjedanje Jevandjelja je prva, i bila je najviše isticana od našeg Spasitelja! Petar i ostali apostoli radili su isto. Pavle je zaduživao starješine "Hranite stado", značeći lokalne zborove. Ovo je najvažnije. Ali ovo je na drugom mjestu prve dužnosti propovjedanja Jevandjelja-specijalno u ovo kraj vremena kad je Isus istakao da Jevandjelje o Carstvu treba da se sada propovjeda i štampa po cijelom svijetu.

Sad božanstvena svrha Zbora. Pojedini Hrišćanin je pozvan u Poziv. On treba da bude, u Carstvu kralj (civilna uprava) ili sveštenik (duhovni učitelj). Tu postoji dupla svrha u Hrišćanskom životu. Jedna je da se pripremi, istrenira, i da se postavi u obaveznu odgovornost koja će im se dati. Također, on treba imati svoj udio u proširenju jevandjelja-prije kraja ovog doba! Razmotrite dva preokretaja: Jedan, koga je Isus pozvao, želio je prije da ode i da sahrani

oca. "Neka mrtvi zakopaju mrtvaca", odgovorio je Isus, već idite i propovjedajte carstvo Božije. Drugi je rekao, Gospode poći s Vama, ali najprije da odem kući i da se pozdravim s njima.

I Isus je odgovorio njemu, "onaj koji ore i drži plug i ne okreće se u nazad, je dostojan carstva Božije". To su bili samo obraćenici-a ne sveštenici. Prva dužnost, obaveza, svrha i zapovjest Crkve je objavljivanje Poruke! Svaki od vas braće je postavio ruku na plug. Vi imate obavezu u tome!

Da Se Ne Vraćamo Nazad

Kako smo zahvalni da mi imamo ovo svjetlo-koje je Bog odkrio nama Njegovu svetu namjeru-da naše crkve nisu socijalni klubovi-da naša svrha nije uzeti već dati-mi nemamo crkve samo da mi uživamo i da budemo upravljani, već da upravljamo. I iz našeg malog stada-naše nekolike male crkve, postigle su rad jevanđelja koje se čuje širom Američkog kontinenta-stvarno pravi rad od tako malog broja članova! Svaki od nas ima udio-u molivama, u desetku i dobrovoljnom prilogu, u ohrabrenju i pomaganju sveštenstva- i ja znam svaki je zahvalan za tu privilegiju.Sveštenik ne može sam da nosi lokalno jevanđelje-Sve naše ruke su na plugu!

Kraj.